

Даниелын Ном — Тавьдугаар Дугаар

Даниел 8-ын эш үзүүллэгийн нууцуудыг нээх нь: Палмонигийн илчлэл

Jeff Pippenger

2024-01-14

Даниелын наймдугаар бүлэгт Даниелд Библийн эш үзүүллэгт гардаг хаант улсуудын талаар үзэгдэл өгөгдсөн бөгөөд үүний дараа тэрээр асуулт ба хариултаар илэрхийлэгдсэн тэнгэрлэг харилцан яриаг сонсов.

Тэгээд би нэгэн ариун нэгний ярьж байхыг сонсов; мөн өөр нэгэн ариун нэгэн ярьж байсан тэрхүү ариун нэгнээс: Өдөр тутмын тахилын тухай, мөн хоосролын гэм нүглийн тухай үзэгдэл хэдий болтол үргэлжлэх вэ? Ариун газрыг ч, цэргийг ч хөл доороо гишгэлэн няцлахад хүргэх нь хэдий болтол вэ? гэж асуулаа. Тэр надад: Хоёр мянга гурван зуун өдөр хүртэл; тэгээд ариун газар цэвэрлэгдэх болно гэв. Даниел 8:13, 14.

Эхний арван хоёр эшлэл нь үзэгдлийг илэрхийлдэг бөгөөд арван гурав, арван дөрөвдүгээр эшлэлүүд нь өөр нэгэн үзэгдлийг тодорхойлдог. “авах” гэж хоёуланг нь орчуулдаг хоёр өөр еврей үг, мөн “ариун газар” гэж хоёуланг нь орчуулдаг хоёр өөр еврей үгийн адил, Даниелын наймдугаар бүлэгт мөн “үзэгдэл” гэж хоёуланг нь орчуулдаг еврей хоёр өөр үг байдаг.

“Take away” гэж орчуулагдсан хоёр үгийн тухайд Адвентизмын теологичид эдгээр үгийг хоёуланг нь “зайлуулах” гэсэн утгаар ойлгох ёстой гэж үздэг. “Sanctuary” гэж орчуулагдсан хоёр үгийн тухайд Адвентизмын теологичид эдгээр үгийг хоёуланг нь “Бурханы ариун сүм” гэсэн утгаар ойлгох ёстой гэж үздэг бөгөөд “vision” гэж орчуулагдсан хоёр үгийн тухайд Адвентизмын теологичид дахин нэгэнтээ тэрхүү хоёр үгийн хоорондын ялгааг бүдгэрүүлэн орхидог. Энэ ялгаа нь Даниелд хангалттай чухал байсан тул тэрээр санаатайгаар маш өөр хоёр еврей үг хэрэглэсэн; тиймээс бид тэр ялгааг тогтоон таньж, сахин баримтлах ёстой. Арван гуравдугаар эшлэл дэх “vision” гэдэг үг нь еврей “chazon” бөгөөд энэ нь зүүд, илчлэлт, эсвэл эш үзүүллэгийн айлдвар—үзэгдэл—гэсэн утгатай.

“Үзэгдэл” хэмээх үг Даниел номын наймдугаар бүлэгт арван удаа тохиолддог боловч энэ нь еврей хэлний хоёр өөр үгийг илэрхийлдэг. Арван гуравдугаар эшлэлд буй “chazon” нь нэгдүгээр эшлэлд мөн байдаг; цаашлаад хоёрдугаар эшлэлд хоёр удаа, мэдээж арван гуравдугаар эшлэлд, мөн арван тав, арван долоо, хорин зургаадугаар эшлэлүүдэд тус бүр нэг удаа тохиолдоно. Даниел номын наймдугаар бүлэгт “үзэгдэл” хэмээх үг арван удаа тохиолдохын долоон тохиолдолд нь энэ нь “chazon” бөгөөд, энгийнээр “үзэгдэл” гэсэн утгатай.

Даниелын наймдугаар бүлэгт “үзэгдэл” хэмээх үг өөр гурвантаа тохиолдохдоо Еврей хэлний “mareh” гэсэн үг бөгөөд энэ нь харагдах байдал, эсвэл дүр төрх гэсэн утгатай. Наймдугаар бүлэгт Еврей хэлний “mareh” гэдэг үгийг мөн нэг удаа “үзэгдэл” гэж бус, харин “дүр төрх” гэж орчуулсан нь уг үгийн утгыг илүү бүрэн тодорхойлон илтгэдэг. Орчуулагчид ижил үг

мэт авч үзэхээр утга нь маш ойролцоо энэ хоёр өөр Еврей үгийг Даниел яагаад хэрэглэсэн бэ? Энэ нь ач холбогдолтой юу?

“Бурханы үгийн зарчим бүр өөрийн байр суурьтай, баримт бүр өөрийн ач холбогдолтой. Мөн бүхэл бүтэн зохиомж нь, төлөвлөлт болон хэрэгжилтээрээ, Зохиогчийнхоо тухай гэрчилдэг. Ийм бүтцийг Хязгааргүй Нэгэний оюун ухаанаас өөр ямар ч оюун ухаан сэтгэж ч, бүтээн байгуулж ч үл чадна.” Боловсрол, 123.

Хоёр дахь асуултын хариулт нь Тийм ээ; өөрөөр хэлбэл, Даниел яагаад тэр ялгалтыг хийснээс үнэхээр ихээхэн зүйл шалтгаалдаг. Иймээс Даниел яагаад тэр ялгалтыг хийснийг асуудаг эхний асуултыг ойлгохоор чармайх нь эш үзүүлэгийг судлагчийн хариуцлага мөн. Түүний “ариун газар” гэж орчуулагдсан үг болон “зайлуулан авах” гэж орчуулагдсан үгийн талаар хийсэн ялгалтууд нь мөнхийн үр дагавартай; тийм байхад “үзэгдэл” гэж орчуулагдсан үгийн хувьд үүнээс дутуу ач холбогдолтой байна гэж хэн яагаад бодох ёстой гэж? “Баримт бүр” “Бурханы үгэнд” “өөрийн хамаарал”-тай бөгөөд эш үзүүлэлт “биелэгдэх” үед түүний “бүтэц”-д болон эш үзүүлэлтийн биелэлтэд нөлөөлдөг.

Бид наймдугаар бүлэг дэх “үзэгдэл” хэмээх үгийг авч үзэж эхлэхдээ, Даниелын гэрчлэлд “ач холбогдолтой” нэгэн “баримт” нь Даниел наймдугаар бүлгийн арван гуравдугаар зүйлийн асуултад: “Хоёр мянга гурван зуун өдөр хүртэл; тэгээд ариун газар цэвэрлэгдэнэ” хэмээн хариулсан нь хэн байсан бэ гэдэг явдал юм.

Би авч үзэхээр зорьж буй, Даниелын наймдугаар бүлэгтэй шууд «холбоотой» дөрвөн баримт бий. Тэдгээрийн нэг нь Улай голын үзэгдэл сүүлчийн өдрүүдэд хамаарах эш үзүүлэлт хэмээн тодорхойлогдсон бөгөөд мөн 1798 онд «эцсийн цагт» «нээлттэй» болсон Даниелын номын «мэдлэг»-ийн бэлгэдэл мөн юм.

“Бурханы Үгийг үлэмж ойр дотноор судлах хэрэгцээ байна. Ялангуяа Даниел болон Илчлэлт номд манай ажлын түүхэнд урьд хожид байгаагүйгээр анхаарал хандуулах ёстой. Ромын эрх мэдэл болон папын засаглалын талаар бид зарим чиглэлд хэлэх зүйлээ багасгаж болох ч, Бурханы Сүнсний онгодоор эш үзүүлэгчид ба элч нарын бичсэн зүйлд бид анхаарлыг хандуулах ёстой. Ариун Сүнс эш үзүүллийг өгсөн байдалд ч, дүрслэн үзүүлсэн үйл явдлуудад ч асуудлуудыг тийнхүү хэлбэржүүлсэн нь хүний төлөөлөгчийг хараанаас ангид байлгаж, Христ дотор нуугдуулан, харин тэнгэрийн Эзэн Бурхан болон Түүний хуулийг өргөмжлөхийг сургахын тулд юм.

“Даниелын номыг унш. Тэнд дүрслэгдэн гарсан хаант улсуудын түүхийг зүйл зүйлээр нь санан дууд. Төрийн зүтгэлтнүүд, зөвлөлгөөнүүд, хүчирхэг их цэргүүдийг хар, мөн Бурхан хүний бардамналыг хэрхэн номхотгон дорд болгож, хүний алдар сууг шороонд хэрхэн буулгасныг үз. Агуу хэмээн дүрслэгддэг нь ганцхан Бурхан мөн. Эш үзүүлэгчийн үзэгдэлд Тэр нэг хүчирхэг захирагчийг түлхэн унагаж, нөгөөг нь босгон байгуулж буйгаар харагдана. Тэр бүх орчлонгийн Хаан, Өөрийн мөнхийн хаанчлалыг тогтоох гэж буй Нэгэн—өдрүүдийн Эртний, амьд Бурхан, бүх мэргэн ухааны Эх Булаг, өнөө цагийн Захирагч, ирээдүйг Илчлэгч хэмээн илчлэгддэг. Хүн сэтгэлээ хоосон зүйлд өргөхдөө хэчнээн ядуу, хэчнээн хэврэг, хэчнээн түр зуурын, хэчнээн төөрөгдөмтгий, хэчнээн буруутай болохыг уншиж, ойлго.”

“Ариун Сүнс Исаагаар дамжуулан бидний анхаарлын гол зүйл нь Бурхан, амьд Бурхан мөн гэдгийг—Христ дотор илчлэгдсэн Бурхан руу—чиглүүлдэг. ‘Учир нь бидэнд нэгэн Хүү төрсөн, бидэнд нэгэн Хүү өгөгдсөн; засаглал Түүний мөрөн дээр байх болно; Түүний нэрийг Гайхамшигт, Зөвлөгч, Хүчит Бурхан, Мөнхийн Эцэг, Энхийн Жонон хэмээн дуудна’ [Исаиа 9:6].

“Даниелын Бурханаас шууд хүлээн авсан гэрэл нь онцгойлон эдгээр эцсийн өдрүүдэд зориулан өгөгдсөн юм. Түүний Шинарын агуу мөрнүүд болох Улай, Хиддекелийн эрэг дээр үзсэн үзэгдлүүд эдүгээ биеллийн явцад байгаа бөгөөд зөгнөн хэлэгдсэн бүх үйл явдал удахгүй биелж өнгөрсөн байх болно.

“Даниелын эш үзүүлэгчүүд өгөгдөж байх үеийн еврей үндэстний нөхцөл байдлыг авч үзэгтүн. Израильчууд олзлогдон байв, тэдний сүм устгагдсан, сүмийн үйлчлэл нь зогсоогдсон байлаа. Тэдний шашин шүтлэг тахилын тогтолцооны ёслолуудад төвлөрч байсан. Тэд жинхэнэ мөргөлийн сүнсийг алдсан атлаа гадаад хэлбэрүүдийг хамгийн чухал болгон тавьсан байв. Тэдний үйлчлэл харь шашны уламжлал, зан үйлээр завхруулагдсан байсан бөгөөд тахилын ёслолуудыг үйлдэхдээ тэд сүүдрээс цааш, мөн чанар руу хараагүй. Хүний нүглийн төлөөх жинхэнэ өргөл болох Христийг тэд таньж ухаараагүй. Гадаад ёслолууд нь тэдний шашны бүхэл агуулга болж хувирахгүйн тулд Эзэн ард олныг олзлолд аваачиж, сүм дэх үйлчлэлүүдийг зогсоохоор үйлдсэн юм. Тэдний зарчим ба үйл хэрэг нь харь шашнаас ариусгагдах ёстой байв. Зүрх сэтгэлийн үйлчлэл дахин сэргэхийн тулд ёслолын үйлчлэл зогссон юм. Сүнслэг зүйл илчлэгдэхийн тулд гадаад алдар нь зайлуулагдсан юм.

“Тэдний олзлогдсон газрын дунд ард түмэн гэмшилтэйгээр Эзэн уруу эргэхэд, Тэр Өөрийгөө тэдэнд илэрхийлсэн. Түүний оршихуйн гаднах дүрслэл тэдэнд үгүйлэгдэж байсан; гэвч Зөвт байдлын Наран-ы тод цацрагууд тэдний оюун санаа болон зүрх сэтгэлд тусан гэрэлтсэн. Тэд доройтсон байдал болон зовлон дундаа Бурханд хандан дуудах үед, ирээдүйн үйл явдлуудыг нээн дэлгэсэн үзэгдлүүд Түүний эш үзүүлэгчдэд өгөгдсөн бөгөөд тэдгээр нь Бурханы ард түмнийг дарлагчдын сүйрэл, Аврагчийн ирэлт, мөн мөнхөд орших хаанчлалын тогтоогдлыг илчилсэн юм.” Manuscript Releases, volume 16, 333–335.

Улай мөрний үзэгдэл “эцсийн өдрүүдэд” өгөгдсөн гэсэн “баримт” нь эш үзүүлэгийг судлагч хүнийг уг үзэгдлээр дүрслэгдсэн үйл явдлуудын талаар юу урьдчилан зөгнөснийг ойлгохын тулд чармайлт гаргахыг шаарддаг. Улай мөрний үзэгдэлтэй холбоотой эш үзүүлэгийн “асуудлууд” нь “эш үзүүлэгийг өгөхдөө ч, дүрслэн үзүүлсэн үйл явдлуудад ч” “Ариун Сүнсээр” “хэлбэржүүлэгдсэн” юм. Эш үзүүлэгч үзэгдэл хүлээн авах үед түүнд юу тохиолдож байсан, мөн эш үзүүлэгчийн тодорхойлсон эш үзүүлэгийн үйл явдлууд аль аль нь судлагдах ёстой бөгөөд, хоёулаа эцсийн өдрүүдэд биелэх зүйлийн эш үзүүлэгийн дүрслэл мөн гэдгийг мэдэж байх хэрэгтэй. Өмнөх хэсэг нь Даниел “долоон үеийн” олзлолд байсныг бид таних ёстойг онцолдог.

Даниел нь Илчлэл арван нэгдүгээр бүлгийн гурав хагас өдрийн төгсгөлд өөрсдийн боолчлолыг ухааран таньж, дараа нь гэмшлээр Эзэнд эргэж, Левит хорин зургаад өгүүлсэн

залбирлыг биелүүлж, үнэт зүйлийг бузар муугаас ялган салгадаг хүмүүсийг төлөөлдөг; тэгээд Эзэн Өөрийгөө тэдэнд илчлэх үедээ тараагдан сарнисан хүмүүсийг цуглуулах тухай Өөрийн амлалтаа биелүүлдэг. Тэгэхээр тэдний “анхаарлын гол зүйл” нь “Христ дотор илэрхийлэгдсэн Бурхан” мөн.

Улайн голын үзэгдлийн “агуулга”, мөн Христийн “төлөвлөсөн” эш үзүүлэлтийн мэдээний “бүтцэд” тэр нь хэрхэн хувь нэмэр оруулдгийг бидний товч авч үзсэн эхний “баримт” мөн; эш татсан хэсэг нь бидний гол зорилго “Христ дотор илчлэгдсэн” Бурханы илчлэл байх ёстойг тодорхойлж байна. Даниелын наймдугаар бүлэгт Христийг, Исаиа Христийн “нэрийг Гайхамшигт, Зөвлөгч, Хүчит Бурхан, Мөнхийн Эцэг, Энхийн Жонон хэмээн дуудагдана” гэж тодорхойлсон шигээр танилцуулаагүй. Даниелын наймдугаар бүлэгт Бурхан Христ дотор Палмони хэмээн илчлэгддэг бөгөөд энэ нь Гайхамшигт Тоологч, эсвэл Нууцуудын Тоологч гэсэн утгатай.

Тэрхүү “баримт” нь “Палмони” хэмээх нэрийн “утга ач холбогдол”-ыг, мөн уг нэр эш үзүүлгийн “бүтэц” ба “төлөвлөлт”-өд хэрхэн хувь нэмэр оруулдгийг хамтатган эрэлхийлэхийг шаарддаг. Даниелын наймдугаар бүлэгт хамаарах, танин зөвшөөрвөл зохих гурав дахь “баримт” нь, Миллерийн хөдөлгөөний сургаалын гол тулгуур багана тэр бүлэгт илэрхийлэгдсэн явдал юм. Миллерийн хамгийн гялалзсан эрдэнэ нь арван дөрөвдүгээр эшлэлд байсан бөгөөд өдгөө биеллийн үйл явцад орж буй Улай голын үзэгдэлд тэрхүү “баримт” ямар “утга ач холбогдол”тойг бид ойлгохыг эрэлхийлэх ёстой.

Миллерийн зүүдэнд, авсыг түүний өрөөний голд буй ширээн дээр тавихад, тэр нь нарны гэрэлтэлтээр гэрэлтэж байв; харин эцсийн өдрүүдэд тэр авс илүү том болж, Миллерийн ширээн дээр анх тавигдах үедээ гэрэлтэж байснаасаа арав дахин илүү тод гэрэлтдэг. Миллерит хөдөлгөөний гол тулгуурыг багтаасан Улай голын үзэгдлийн тухайд, эцсийн өдрүүдэд тэр сургаалын гэрлийг арав дахин нэмэгдүүлдэг юу байдаг вэ? 1798 онд, төгсгөлийн цагт илчлэгдээгүй байсан ямар зүйл эцсийн өдрүүдэд илчлэгддэг вэ? Улай голын үзэгдлийн “үйл явдлууд” гэж юу вэ, эдгээрийн тухайд Систер Уайт “эдүгээ биеллийн явцад байна” гэж хэлсэн байдаг вэ?

Хэрэв бид эдгээр эхний гурван баримтыг илэн далангүйгээр нэгтгэн авч үзвэл (Улайгийн үзэгдэл, Христ Пальмони хэмээн илчлэгдсэн нь, мөн сургаалын төв багана), Улай голын үзэгдлийг судлах бидний судлалд нөлөөлөх нэгэн энгийн урьдач нөхцөлийг хүлээн зөвшөөрөхөд бэлэн байх ёстой. Эдгээр нэгдмэл баримтууд нь харахыг хүсэгчдэд 1798 онд лац нь тайлагдсан тэрхүү мэдээ нь “цаг хугацаанд дүүжлэгдсэн” мэдээ байсан гэдгийг ойлгуулдаг. Урьдчилан хэлсэн цаг хугацааны эш үзүүлэлтийн элементийнгүйгээр Миллерийн мэдээ оршин байхгүй байх байсан.

Энэ бүлэгт хамааралтай дөрөв дэх “баримт” нь Миллерчүүд эш үзүүлэлтийн цаг хугацаанд тулгуурласан мэдээг тунхагласан явдал юм. Энэ баримтыг онцлон тэмдэглэхийн тулд арван гурав, арван дөрөвдүгээр зүйлд Бурхан Христ дотор Гайхамшигт Тоологч (Палмони) хэмээн илчлэгдсэн. Энэхүү үзэгдэл нь зөвхөн арван дөрөвдүгээр зүйлийн хоёр мянга гурван зуун өдрийн төгсгөлийг 1844 оны 10 дугаар сарын 22-ны өдөр хэмээн тогтоосноос бүрдсэн гэж

үзэх нь Христээр дамжин Палмони хэмээн илчлэгдэж буй Бурханы илчлэлт дээр хүйтэн ус асгахтай адил юм.

Адвентизмын теологичид Даниелын наймдугаар бүлгийн арван гуравдугаар эшлэлийн асуултын ач холбогдлыг булшлахын тулд хичээнгүйлэн ажилласан бөгөөд ингэснээр тэд үлгэр домгийнхаа зоогт тийм нэгэн амтыг бий болгож, чих нь загатнагч боловч мэдлэггүй хүмүүсийг Адвентизмын төв баганатай холбоотой үнэнүүдийн талаар санаа тавихаас хол байлгахаар шийдсэн билээ.

“Бүх бусад судруудаас илүүтэйгээр Адвентийн итгэлийн суурь бөгөөд төв тулгуур багана нь болсон Бичээс бол: ‘Хоёр мянга гурван зуун өдөр хүртэл; тэгээд ариун газар цэвэрлэгдэх болно’ гэсэн тунхаглал байв. [Даниел 8:14.] Эдгээр үгс Эзэний удахгүй ирэхийг хүлээн итгэгч бүх хүмүүст танил болсон байлаа. Мянга мянган хүний уруул дээрээс энэ эш үзүүлэлт тэдний итгэлийн уриа мэт давтагддаг байв. Тэнд зөгнөн өгүүлсэн үйл явдлуудаас тэдний хамгийн гэрэлт найдвар, хамгийн эрхэмлэн нандигнасан итгэл найдвар шалтгаална гэж бүгд мэдэрч байлаа. Эдгээр эш үзүүлэлтийн өдрүүд 1844 оны намар төгсөнө гэдгийг харуулсан байсан. Христийн ертөнцийн бусадтай адил Адвентистүүд тэр үед дэлхий, эсвэл түүний зарим хэсгийг ариун газар гэж үздэг байв. Тэд ариун газрын цэвэршүүлэлт гэдэг нь эцсийн агуу өдрийн галуудаар дэлхийг цэвэршүүлэх явдал мөн бөгөөд энэ нь хоёр дахь ирэлтээр болох юм гэж ойлгож байлаа. Иймээс Христ 1844 онд дэлхийд эргэн ирнэ гэсэн дүгнэлтэд хүрсэн юм.

“Тэвч товлөгдсөн цаг хугацаа өнгөрсөн бөгөөд Эзэн үзэгдсэнгүй. Итгэгчид Бурханы Үг мөхөшгүйг мэдэж байв; эш үзүүлэлтийг тайлбарласан тэдний тайлбар алдаатай байх ёстой байлаа; харин алдаа нь хаана байв? Олон хүн 2300 хоног 1844 онд төгссөн гэдгийг үгүйсгэх замаар бэрхшээлийн зангилааг бодлогогүйгээр тасалж орхисон. Үүний талаар, Христ тэдний хүсэн хүлээж байсан цагт ирээгүйгээс өөр ямар ч шалтгаан гаргаж чадсангүй. Хэрэв эш үзүүлэлтийн хоногууд 1844 онд төгссөн бол Христ ариун газрыг галаар дамжуулан дэлхийг ариусгах замаар цэвэрлэхээр тэр үедээ эргэн ирэх байсан; тийнхүү Тэр ирээгүй тул уг хоногууд төгсөөгүй байж таарна хэмээн тэд маргасан.”

“Энэ дүгнэлтийг хүлээн зөвшөөрнө гэдэг нь эш үзүүлэлтийн хугацаануудын өмнөх тооллыг няцаахтай адил байв. 2300 өдөр нь Иерусалимыг сэргээн босгож байгуулах тухай Артаксерксийн зарлиг МЭӨ 457 оны намар хүчин төгөлдөр болсон үед эхэлдэг нь тогтоогдсон байлаа. Үүнийг эхлэх цэг болгон авбал, Даниел 9:25–27-д тэр хугацааны тайлбарт зөгнөн өгүүлсэн бүх үйл явдлыг хэрэгжүүлэн ойлгоход төгс нийцэл байсан юм. Жаран есөн долоо хоног, өөрөөр хэлбэл 2300 жилийн эхний 483 жил нь Мессиа, Тослогдогсонд хүрэх ёстой байсан; мөн МЭ 27 онд Христ баптисм хүртэж, Ариун Сүнсээр тослогдсон нь энэ заалтыг яг таг биелүүлсэн юм. Далдугаар долоо хоногийн дунд үед Мессиа таслагдах ёстой байв. Баптисм хүртсэнээс нь хойш гурван жил хагасын дараа, МЭ 31 оны хавар Христ цовдлогдсон билээ. Далуу долоо хоног буюу 490 жил нь онцгойлон иудейчүүдэд хамаарах ёстой байв. Энэ хугацаа дуусахад, тэр үндэстэн Христийг няцааснаа Түүний шавь нарыг хавчин мөшгөснөөр батлан тамгалсан бөгөөд элч нар МЭ 34 онд харь үндэстнүүд рүү хандсан юм. Ийнхүү 2300 жилийн эхний 490 жил төгссөний дараа 1810 жил үлдэх байлаа. МЭ 34 оноос эхлэн 1810 жил нь 1844 он

хүртэл үргэлжилнэ. ‘Тэгээд,’ гэж тэнгэрэлч хэлсэн, ‘ариун газар цэвэршүүлэгдэх болно.’ Эш үзүүлэлтийн өмнөх бүх заалтууд тогтоогдсон цагтаа эргэлзээгүйгээр биелсэн байв. Энэхүү тооллоор бүх зүйл тодорхой, уялдаа холбоотой байсан бөгөөд зөвхөн 1844 онд ариун газрыг цэвэршүүлэхтэй тохирох ямар нэгэн үйл явдал болсон нь харагдаагүй байлаа. Тэр үед өдрүүд төгсөөгүй гэж үгүйсгэнэ гэдэг нь бүх асуудлыг будлианд оруулж, эш үзүүлэлтийн маргаангүй биеллээр тогтоогдсон байр сууриудаас няцах явдал болох байв.”

“Гэвч Бурхан Өөрийн ард түмнийг агуу Адвентийн хөдөлгөөнд удирдан дагуулсан; Түүний хүч чадал ба алдар суу энэ ажилтай хамт байсан бөгөөд Тэр үүнийг харанхуй байдал, урам хугарал дунд төгсөж, худал бөгөөд солиотой хөөрөл хэмээн зэмлэгдэхийг зөвшөөрөхгүй байв. Тэр Өөрийн үгийг эргэлзээ ба тодорхойгүй байдалд автуулан орхихгүй байв. Хэдийгээр олон хүн эш үзүүлэлтийн хугацаануудын талаарх урьдын тооцооллоосоо татгалзаж, түүнд үндэслэсэн хөдөлгөөний зөв байдлыг үгүйсгэсэн боловч, бусад нь Судар болон Бурханы Сүнсний гэрчлэлээр баталгаажсан итгэл болон туршлагынхаа зүйлсээс няцахыг хүссэнгүй. Тэд эш үзүүлэлгүүдийг судлахдаа тайлбарлах зөв зарчмуудыг баримталсан гэдэгтээ итгэж байсан бөгөөд нэгэнт олж авсан үнэнүүдээ бат барин хадгалж, Библийн судалгааны мөнөөх чигээ үргэлжлүүлэх нь өөрсдийн үүрэг мөн гэж үзэж байв. Тэд чин сэтгэлийн залбиралтайгаар өөрсдийн байр сууриа дахин нягталж, хаана алдсанаа олж мэдэхийн тулд Судрыг судлав. Эш үзүүлэлтийн хугацаануудын талаарх тооцоололдоо тэд ямар ч алдаа олж харж чадаагүй тул тэд ариун газрын сэдвийг илүү ойроос шинжлэн үзэхэд хөтлөгдөв.” Агуу тэмцэл, 409, 410.

Улай мөрний үзэгдлийг тодорхойлон заасан тэрхүү ижил эшлэлдээ Сестэр Уайт, “Бурханы Үгийг **Х** илүү ойроос судлах хэрэгцээ байна” хэмээн бидэнд мэдэгдсэн байдаг. Теологичид The Great Controversy номын өмнөх эшлэл дэх “зөгнөлийн хугацаанууд” гэсэн сэдвийг авч үзэхдээ, Сестэр Уайт тайлбараа хязгаарлаж буй “зөгнөлийн хугацаанууд” нь хоёр мянга гурван зуун жилийн зөгнөл дотор дүрслэгдсэн таван зөгнөл мөн мэтээр үзүүлэх болно. Эцсийн эцэст, тэдний хэлдгээр, эдгээр зөгнөлөөс дөрөв нь уг эшлэлд тусгайлан хөндөгдсөн байдаг. Гэвч энэ сэдвийг “**Х** илүү ойроос судлах” аваас, Сестэр Уайтын бичвэрүүдэд олон тоон хэлбэрээр хэрэглэгдсэн “зөгнөлийн хугацаанууд” гэсэн нэр томьёо нь 1844 оны 10-р сарын 22-нд биелэх ёстой байсан хоёр зөгнөлд илүү оновчтойгоор хамаарч байгааг харуулдаг.

Габриел Даниелд хорин гурван зуун жилийн нэг хэсэг болох таван тодорхой хугацааны зөгнөлийг зааж өгсөн байдаг. Эхнийх нь “гудамж, хэрэм нь зовлонт цагт баригдах” дөчин есөн жилийг заадаг. Хоёр дахь нь МЭӨ 457 оны эхлэх цэгээс хойш дөрвөн зуун наян гурван жилийн дараах Христийн баптисм байв. Гурав дахь нь Түүний цовдлол, дөрөв дэх нь еврей үндэстэнд онцгойлон таслан тогтоогдсон дөрвөн зуун ерэн жилийн төгсгөлд сайн мэдээ харь үндэстнүүдэд хүрэх үеийг заасан бөгөөд тав дахь, зөвхөн тав дахь хугацааны зөгнөл нь 1844 оны 10 дугаар сарын 22-нд төгссөн юм. Үүнээс өмнөх дөрвөн хугацааны зөгнөл 1844 оноос нэлээд өмнө дууссан. Тэгвэл Сестра Уайт 1844 онд төгсөх ёстой байсан “зөгнөлийн хугацаанууд” хэмээх олон тоон илэрхийллийг хэрэглэхдээ үнэндээ юуг хэлж байна вэ?

Миллерчүүдийн анхны урам хугаралд хандан тэрээр уг асуултын хариуг тодорхойлж байна:

“Би Бурханы ард түмнийг баярт найдвар дунд, Эзнээ хүлээн харж байгааг үзэв. Харин Бурхан тэднийг сорихоор зорьсон байв. Түүний мутар эш үзүүлэгийн хугацаануудыг тооцоолсонд гарсан нэгэн алдааг халхалсан байлаа. Эзнээ хүлээж байсан хүмүүс энэ алдааг олж мэдээгүй бөгөөд цаг хугацааг эсэргүүцэж байсан хамгийн эрдэмтэй хүмүүс ч мөн түүнийг олж хараагүй. Бурхан Өөрийн ард түмэнд урам хугарал тохиолдохоор зорьсон байв. Цаг хугацаа өнгөрч, Аврагчаа баярт найдвараар хүлээж байсан хүмүүс гунигтай, зориг мохсон байхад, харин Есүсийн илрэлтийг хайрлаагүй атлаа айдсаас болж энэ мэдээг хүлээн авсан хүмүүс Тэр хүлээлтийн цагт ирээгүйд баяртай байв. Тэдний итгэлээ хүлээн зөвшөөрсөн байдал нь зүрх сэтгэлд нөлөөлж, амьдралыг ариусгаагүй байлаа. Цаг хугацаа өнгөрсөн явдал ийм зүрх сэтгэлийг илчлэхэд тун тохиромжтойгоор тооцоологдсон байв. Тэд бол үнэхээр Аврагчийнхаа илрэлтийг хайрладаг байсан гунигт, урам хугарсан хүмүүсээс хамгийн түрүүнд нүүр буруулж, тэднийг дооглон тохуурхсан хүмүүс байлаа. Би Бурханы мэргэн ухааныг, Өөрийн ард түмнийг сорин, шалгалтын цагт хэн нь ухарч, буцахыг илрүүлэхийн тулд тэдэнд нэвт сорих шалгалт өгснийг үзэв.”

“Есүс болон тэнгэрийн бүх цэрэг тэнгэрлэг хайр, энэрлээр сэтгэл нь Түүнийг хүсэн тэмүүлж, эгдүүтэй хүлээлттэйгээр Түүнийг харахыг удаан хүсэн хүлээсэн хүмүүсийг харж байв. Тэнгэрэлч нар тэдний сорилтын цагт тэднийг тогтоон дэмжихийн тулд тэдний дээгүүр эргэлдэн байлаа. Тэнгэрийн мэдээг хүлээн авахаас үл тоомсорлосон хүмүүс харанхуйд орхигдсон бөгөөд Тэрээр тэнгэрээс тэдэнд илгээсэн гэрлийг тэд хүлээн авахаас татгалзсан учир Бурханы уур тэдний эсрэг дүрэлзэн асав. Эзэн нь яагаад ирээгүйг ойлгож чадахгүй байсан тэр үнэнч, урам нь хугарсан хүмүүс харанхуйд орхигдоогүй. Тэд эш үзүүлэгийн хугацаануудыг шинжлэн судлахын тулд Библи рүүгээ дахин хөтлөгдсөн. Эзэний гар тоонууд дээрээс авагдаж, алдаа нь тайлбарлагдав. Тэд эш үзүүлэгийн хугацаанууд 1844 он хүртэл хүрч байгааг харсан бөгөөд эш үзүүлэгийн хугацаанууд 1843 онд дууссан гэдгийг батлан харуулахын тулд тэдний өмнө гаргаж тавьж байсан тэр л нотолгоо 1844 онд төгсөхийг нь баталж байгааг ойлгов.” Early Writings, 235–237.

“Эш үзүүлэгийн хугацаанууд” гэдэг нь анх Миллерийнхэн 1843 он хүртэл хүрнэ гэж итгэж байсан боловч үнэндээ “1844 он хүртэл хүрсэн” тэрхүү “эш үзүүлэгийн хугацаанууд” юм. 1844 он хүртэл хүрсэн эдгээр “эш үзүүлэгийн хугацаанууд” нь “гурван эш үзүүлэгийн хугацаа” байсан бөгөөд тэдгээр нь бүгд Хабаккукийн самбарууд дээр дүрслэгдсэн байдаг. Гурван хугацааны нэг нь 1844 онтой зүгээр л “шүргэн” хүрдэг бөгөөд нөгөө хоёр нь 1844 оны 10 дугаар сарын 22-нд хүрдэг. Нэг мянга гурван зуун гучин таван өдөр нь 1844 оны яг эхний өдөр хүртэл хүрсэн бөгөөд тэр үед Миллерийнхний анхны урам хугаралт тохиож, Хабаккук 2-р бүлэг болон Матай 25 дахь арван охины тухай сургаалт зүйрлэлийн аль алиных нь саатлын хугацаа эхэлсэн юм.

Даниелын наймдугаар бүлгийн арван дөрөвдүгээр эшлэл дэх хоёр мянга гурван зуун өдөр нь 1844 оны аравдугаар сарын 22-нд хүрч, мөн Иудагийн өмнөд хаант улсын эсрэг тунхаглагдсан “долоон үе”-ийн хоёр мянга таван зуун хорин жил ч тэнд өндөрлөсөн юм.

Палмони өөрийгөө Даниелын наймдугаар бүлгийн арван гуравдугаар эшлэлд Гайхамшигт Тоологч хэмээн танилцуулдаг бөгөөд түүний дараа дэвшүүлсэн эш үзүүлэлтийн “бүтэц” болон “загвар” нь хоорондоо уялдан холбогдсон дор хаяж арван цаг хугацааны эш үзүүлэлтийг багтааж байв.

Бид эдгээр үнэнийг дараагийн өгүүлэлд цаашид авч үзэж эхлэх болно.

“Христ дэлхийд оюун ухаан ба сэтгэлд сийлэн үлдээвэл зохих нэгэн сургамжийг өгсөн. Тэрээр, ‘Цорын ганц үнэн Бурхан болох Таныг, мөн Таны илгээсэн Есүс Христийг мэдэх нь мөнх амь мөн’ гэж айлдсан. Харин Сатан хүний оюун санаанд, Үүнийг эсвэл түүнийг үйлдэгтүн, тэгвэл та нар бурхад мэт болно, хэмээн ажилладаг. Тэрээр мэхлэлттэй учир шалтгаанаар Адам, Ева хоёрыг Бурханы үгэнд эргэлзэхэд хүргэж, түүний оронд гэмт үйлдэл ба дуулгаваргүйдэлд хүргэсэн онолыг тавихад хүргэсэн. Түүний тэрхүү хуурамч мэргэн цэцэн өнөөдөр ч Еденд үйлдсэнээ үйлдсээр байна. Христ манай дэлхийд ирэхдээ Өөрийн чуулганы суурь болгон даруу загасчдыг сонгосон. Тэр эдгээр шавь нартаа Өөрийн хаанчлал ба үйлчлэлийн мөн чанарыг тайлбарлахыг хичээсэн. Гэвч тэдний хязгаарлагдмал ойлголт Түүнд хязгаар тавьж байв. Тэд хуулийн багш нар ба фарисайчуудын сургаалыг хүлээн авч байсан тул тэдний итгэж байсан зүйлийн ихэнх нь үнэн биш байлаа. Христ тэдэнд хэлэх олон зүйлтэй байсан боловч Түүний дамжуулахыг машид хүсэж байсан зүйлийн ихийг тэд сонсож чадахгүй байв.”

“Христ энэ цаг үеийн шашинлаг хүмүүсийг төөрөгдөлтэй үзэл санаагаар тийнхүү дүүрсэн байгааг олж хардаг бөгөөд тэдний оюун санаанд үнэнд зай үгүй аж. Өгөгдсөн боловсролын нөлөөгөөр багш нар үл итгэгч зохиолчдын үзэл санааг хольж хутгадаг. Ийнхүү тэд залуусын оюун ухаанд зэрлэг өвсийн үрийг тарьжээ. Тэд залуу ч бай, өтөл ч бай, хүмүүст хэзээ ч толилуулах ёсгүй үзэл санааг илэрхийлдэг бөгөөд ингэхдээ ямар төрлийн үр тарьж байгаагаа, мөн үүний үр дүнд ямар ургац хураах ёстой болохоо огтхон ч боддоггүй.” Review and Herald, 1900 оны 7 дугаар сарын 3.